

ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ສະຖາບັນ ອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ

ບົດຄົ້ນຄວ້າຫຍໍ້ດ້ານນະໂຍບາຍ

ການສຶກສາບົດບາດຂອງລະບົບແຈ້ງພາສີປະຕູດຽວແຫ່ງຊາດ (Lao National Single Window) ທີ່ມີຕໍ່ພາກ ທຸລະກິດຂອງ ສປປ ລາວ

ບົດສະຫຼຸບຫຍໍ້

ລະບົບແຈ້ງພາສີປະຕູດຽວແຫ່ງຊາດແມ່ນເຄື່ອງມືທີ່ໃຊ້ສໍາລັບການແຈ້ງເອກະສານໃຫ້ບັນດາຫົວໜ່ວຍທາງພາກລັດ ແລະ ພາກທຸລະກິດທີ່ມີການນໍາເຂົ້າ, ສົ່ງອອກ, ແລະ ການນໍາເຂົ້າສິນຄ້າຜ່ານແດນເພື່ອໃນການແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນຂ່າວສານ. ສໍາລັບ ສປປ ລາວ ແມ່ນຍັງຢູ່ໃນການລິເລີ່ມໃນການພັດທະນາລະບົບດັ່ງກ່າວເຊິ່ງປະກອບດ້ວຍການພັດທະນານະໂຍບາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ແທດເໝາະເພື່ອອໍານວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ພາກລັດ ແລະ ພາກທຸລະກິດຢ່າງມີປະສິດທິພາບ. ເພື່ອສ້າງຄວາມເຂົ້າໃຈເຖິງບັນຫາຂອງປະສິດທິພາບການໃຫ້ບໍລິການໃນໄລຍະການດໍາເນີນການຂອງລະບົບແຈ້ງພາສີປະຕູດຽວແຫ່ງຊາດ ແລະ ກິນໄກ ອື່ນໆ ທີ່ຕິດພັນກັບລະບົບ ແລະ ປະກອບຂໍ້ສະເໜີແນະທາງດ້ານນະໂຍບາຍເພື່ອຍົກລະດັບປະສິດທິພາບຂອງລະບົບແຈ້ງພາສີປະຕູດຽວແຫ່ງຊາດ. ໃນການສຶກສາຄັ້ງນີ້ໄດ້ມີການລົງເກັບກໍາຂໍ້ມູນຕົວຈິງນໍາໃຊ້ການສໍາພາດແບບເປີດກັບຜູ້ຊົມໃຊ້ທັງໝົດ 18 ບໍລິສັດທີ່ເຮັດທຸລະກິດຮູບແບບແຕກຕ່າງກັນ.

ຈາກຜູ້ຊົມໃຊ້ຕົວຈິງວ່າລະບົບນີ້ສາມາດອໍານວຍຄວາມສະດວກໃນການແຈ້ງສິນຄ້າ, ຍົກລະດັບຄວາມໝັ້ນໃຈໃນການນໍາສົ່ງເອກະສານ ແລະ ຕິດຕາມກວດກາ, ສ້າງເງື່ອນໄຂທີ່ສະດວກໃນການບໍລິການ, ແລະ ຮັບປະກັນການເກັບພັນທະເຂົ້າພາກລັດຢ່າງ ມີລະບົບ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມພາກທຸລະກິດ ຍັງຂາດຄວາມເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບລະບົບ ແລະ ກິນໄກຂອງລະບົບແຈ້ງພາສີປະຕູດຽວແຫ່ງຊາດໃນການເຊື່ອມຕໍ່ກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ. ອີງໃສ່ບົດຮຽນຈາກພາກປະຕິບັດໄດ້ມີການສະເໜີແນະທາງນະໂຍບາຍທີ່ຕິດພັນກັບຫຼາຍກິດຈະກຳໃນແຕ່ລະໄລຍະເປັນຕົ້ນແມ່ນການຝຶກອົບຮົມບຸກຄະລາກອນທັງພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ, ຮູບການອໍານວຍຄວາມສະດວກ, ການປັບປຸງໃຫ້ລະບົບມີການເຊື່ອມໂຍງໃຫ້ດີຂຶ້ນ, ແລະ ການແລກປ່ຽນບົດຮຽນກັບສາກົນ.

ສະໜັບສະໜູນການເກັບກໍາຂໍ້ມູນໂດຍ

ທ່ານສາມາດ ດາວໂຫຼດເອກະສານຕາມ QR Code ຫຼື Link:

shorturl.at/jrtvs

ການສຶກສາບົດບາດຂອງລະບົບແຈ້ງພາສີປະຕູດຽວແຫ່ງຊາດ (Lao National Single Window) ທີ່ມີຕໍ່ພາກທຸລະກິດຂອງ ສປປ ລາວ

ບົດຄົ້ນຄວ້າຫຍໍ້ດ້ານນະໂຍບາຍ

ກັນຍາ, 2022

ໂດຍ: ຄຸນຄຳ ອິນທະສານ¹, ປອ ສິມເດດ ໂພທິສານ¹, ສິນທະວັນ ຈັນທະວົງ², ອາລິຊາ ອິນທະບົວລີ³, ສຸພາວະດີ ພັນພະຈິດ⁴

ກວດແກ້ໂດຍ: ພະແນກຄົ້ນຄ້ວານະໂຍບາຍການຄ້າ, ສະຖາບັນ ອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ

kiamerit@gmail.com

ພາກສະເໜີ

ASEAN Single Window (ASW) ຫຼື ລະບົບປະຕູດຽວຂອງບັນດາ ປະເທດສະມາຊິກອາຊຽນທີ່ຖືກພັດທະນາເພື່ອປະກອບສ່ວນເຂົ້າ ໃນການສົ່ງເສີມເສດຖະກິດຜ່ານທາງການອໍານວຍຄວາມສະດວກໃນການແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນດ້ານເອກະສານການຄ້າຜ່ານແດນລະຫວ່າງປະເທດ. ອາຊຽນແມ່ນພາກພື້ນທຳອິດໃນໂລກທີ່ເລີ່ມສ້າງຕັ້ງລະບົບປະຕູດຽວລະດັບພາກພື້ນ, ລະບົບນີ້ໄດ້ອໍານວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ລະບົບແຈ້ງພາສີປະຕູດຽວແຫ່ງຊາດຂອງບັນດາປະເທດສະມາຊິກເປັນລະບົບດຽວກັນສາມາດສົ່ງຂໍ້ມູນຄັ້ງດຽວທີ່ສາມາດເຂົ້າເຖິງນຳກັນໄດ້. ໃນທ້າຍປີ 2019, ບັນດາປະເທດສະມາຊິກອາຊຽນໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມລະບົບ ASW Live Operation (ລະບົບປະຕູດຽວອາຊຽນແບບອອນລາຍ) ເຊິ່ງໄດ້ພາໃຫ້ສິດທິພິເສດ ດ້ານອັດຕາພາສີຜ່ານທາງລະບົບ e-CO ໃນຂອບສັນຍາ ASEAN Trade in Goods Agreement (ATIGA) ຫຼື e Form D (LNSW, 2021).

ໃນປີ 2013 ກະຊວງການເງິນໄດ້ຮັບຮອງເອົາສັນຍາຮ່ວມຂອງການສ້າງຕັ້ງລະບົບແຈ້ງພາສີປະຕູດຽວແຫ່ງຊາດ ແລະ ດຳເນີນລະບົບດັ່ງກ່າວເຂົ້າໃນກິດຈະກຳການຄ້າຂ້າມຊາຍແດນ. ໃນຮູບການຮ່ວມມືລະຫວ່າງພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ. ດັ່ງນັ້ນລະບົບແຈ້ງພາສີປະຕູດຽວແຫ່ງຊາດຂອງ ສປປ ລາວ ຫຼື Lao National Single Window (LNSW) ຈຶ່ງຖືກສ້າງຂຶ້ນໂດຍແມ່ນການຮ່ວມທຶນລະ

ຫວ່າງກະຊວງການເງິນ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ແລະ ບໍລິສັດ ບີແວກ (ລາວ) ຈຳກັດ ໂດຍໄດ້ຮັບຜິດຊອບການດຳເນີນການປະຕິບັດລະບົບແຈ້ງພາສີປະຕູດຽວແຫ່ງຊາດໃນການດຳເນີນວຽກງານການນຳເຂົ້າ, ສົ່ງອອກ ແລະ ຂົນສົ່ງຜ່ານຢູ່ໃນ ສປປ ລາວ. ໂດຍເປົ້າໝາຍໃນການນຳໃຊ້ລະບົບແຈ້ງພາສີປະຕູດຽວແຫ່ງຊາດແມ່ນເພື່ອໃຫ້ເປັນກົນໄກອໍານວຍຄວາມສະດວກໃນການແຈ້ງເອກະສານແບບເອເລັກໂຕຣນິກ ເຊິ່ງເຮັດໃຫ້ຂະແໜງການພາກລັດ ແລະ ພາກສ່ວນທຸລະກິດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການນຳເຂົ້າ, ສົ່ງອອກ ແລະ ການສົ່ງສິນຄ້າຜ່ານແດນ ສາມາດແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນ ແລະ ເອກະສານຜ່ານປະຕູດຽວເພື່ອດຳເນີນການຂໍອະນຸຍາດ ແລະ ອອກອະນຸຍາດຕາມລະບຽບກົດໝາຍຂອງແຕ່ລະຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ (MOF, 2015).

ລະບົບນີ້ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຂັ້ນຕອນຕ່າງໆ ໃນການຈັດສັນ ແລະ ປະກອບເອກະສານ ສາມາດເຮັດໄດ້ໂດຍການນຳໃຊ້ລະບົບຄອມພິວເຕີ, ມີຄວາມສະດວກ, ປອດໄພ ໃຫ້ແກ່ທັງພາກລັດ ແລະ ຜູ້ປະກອບການ. ໃນທາງປະຕິບັດ ຄວາມຄາດຫວັງໃນການນຳໃຊ້ລະບົບແຈ້ງພາສີປະຕູດຽວແຫ່ງຊາດ ປະກອບດ້ວຍ (LNSW, 2021):

1. ປັບປຸງປະສິດທິຜົນຂອງຂັ້ນຕອນການສະໜອງສິນຄ້າທີ່ມາຮອດທ່າເຮືອ;
2. ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ ແລະ ເວລາໃນການດຳເນີນການອະນຸມັດເອກະສານຕ່າງໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;

¹ ສະຖາບັນ ອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ, ² ກົມນະໂຍບາຍການຄ້າຕ່າງປະເທດ, ³ ຫ້ອງການສົ່ງເສີມ ແລະ ດຸ້ມຄອງເສດຖະກິດພິເສດ, ⁴ ບໍລິສັດສະຫວັນປາຊີຟິກກຳຕິເວີລິບເມັນຈຳກັດ

3. ເພີ່ມຄວາມປອດໃສໃນການດຳເນີນທຸລະກິດທີ່ມີການ
ພົວພັນກັບລັດຖະບານ;
4. ເຮັດໃຫ້ການດຳເນີນຂັ້ນຕອນຕ່າງໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງມີຄວາມ
ງ່າຍດາຍ. ຄວາມຄ່ອງຕົວໃນການຂົນສົ່ງ ແລະ ເຄື່ອນຍ້າຍ
ສິນຄ້າເພີ່ມຂຶ້ນ ແລະ ການປ່ອຍສິນຄ້າງ່າຍດາຍຂຶ້ນ;
5. ຫຼຸດຜ່ອນຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຕ່າງໆ;
6. ສ້າງເງື່ອນໄຂທີ່ອຳນວຍຄວາມສະດວກເພື່ອໃຫ້ເກີດການ
ແຂ່ງຂັນທີ່ເນື່ອງມາຈາກການດຳເນີນກິດຈະກຳຕ່າງໆທາງ
ທຸລະກິດໃຫ້ທັນເວລາກວ່າເກົ່າ;
7. ເພີ່ມການແຂ່ງຂັນໃນການສະໜອງສິນຄ້າພາຍໃນທີ່ກ່ຽວ
ກັບວຽກງານ (ການຄ້າ ແລະ ການລົງທຶນລະຫວ່າງ
ປະເທດ) ການຄ້າຂ້າມຊາຍແດນ;
8. ສ້າງຄວາມກະຈ່າງແຈ້ງໃຫ້ແກ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ຜູ້ກ່ຽວຂ້ອງເພື່ອ
ການສ້າງ: ສະຖິຕິ ແລະ ບົດລາຍງານ.

ການຫັນເປັນດິຈິຕອນ ຖືວ່າເປັນໜຶ່ງໃນແຮງຂັບເຄື່ອນຫຼັກຂອງ
ເສດຖະກິດໃນຍຸກໃໝ່ ໂດຍສະເພາະແມ່ນໃນຊ່ວງການແຜ່ລະບາດ
ຂອງພະຍາດ Covid-19 ທີ່ໄດ້ຈຳກັດບາງອົງປະກອບທີ່ສຳຄັນຂອງ
ການດຳເນີນທຸລະກຳທາງການຄ້າເຊັ່ນ: ການພົບພໍ້ກັນ, ປະຊຸມ ແລະ
ຍື່ນເອກະສານທາງການ. ກ່ຽວກັບບັນຫານີ້ ເຕັກໂນໂລຊີໄດ້ສະໜອງ
ທາງອອກທິດແທນ (ການຄ້າທາງເອເລັກໂຕຣນິກ, ທຸລະກິດ
ແບບເອເລັກໂຕຣນິກ ຫຼື ການຄ້າຂາຍຮູບແບບອອນລາຍ, ການປະ
ຊຸມແບບອອນລາຍ, ການຍື່ນ ເອກະສານແບບເອເລັກໂຕຣນິກ ແລະ
ອື່ນໆ) ໃຫ້ແກ່ສັງຄົມເພື່ອເຮັດທຸລະກຳການຄ້າໄດ້ໂດຍບໍ່ເກີດຄວາມ
ຂັດຂ້ອງ.

ການທົບທວນຜົນການສຶກສາ

ບັນດາທິດສະດີ ແລະ ການຄົ້ນຄ້ວາທີ່ຜ່ານມາເຫັນວ່າລະບົບ
ການຄ້າແບບບໍ່ນຳໃຊ້ເຈ້ຍ ມີສ່ວນຊ່ວຍໃນການຫຼຸດຜ່ອນຕົ້ນທຶນ ແລະ
ເວລາຂອງຜູ້ປະກອບການໃນການດຳເນີນການຂັ້ນຕອນທາງພາສີ ແລະ
ອື່ນໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງສຳລັບການນຳເຂົ້າ ແລະ ສົ່ງອອກ ເພາະສິນຄ້າ
ສາມາດເຄື່ອນຍ້າຍຂ້າມແດນໄດ້ໄວຂຶ້ນ. ບັນດາເອກະສານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ
ທາງການຄ້າປະກອບມີ: ໃບສັ່ງຊື້, ໃບຢັ້ງຢືນສຸຂາອະນາໄມພິດ ແລະ
ສັດ, ໃບຂົນສົ່ງສິນຄ້າ ແລະ ອື່ນໆ ສາມາດຍື່ນ, ແລກປ່ຽນ ແລະ
ດຳເນີນການໄດ້ທາງເອເລັກໂຕຣນິກ. ຍ້ອນເຫດຜົນດັ່ງກ່າວເຮັດໃຫ້
ຫົວໜ່ວຍວິສາຫະກິດຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ກາງ (SME) ສາມາດເຂົ້າ

ເຖິງຕະຫຼາດຕ່າງປະເທດໄດ້ງ່າຍ ແລະ ຈຳນວນຫຼາຍຂຶ້ນ (WEF,
2017). ນອກຈາກນັ້ນ, ການປະຫຍັດຕົ້ນທຶນ ແລະ ເວລາແມ່ນຍ້ອນ
ຄວາມສະດວກໃນການສື່ສານ, ການກະກຽມເອກະສານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ
ແລະ ແກ້ໄຂຂໍ້ຜິດພາດຕ່າງໆເພາະບໍ່ມີຄວາມຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ປ້ອນຂໍ້
ມູນຄືນໃໝ່ເຮັດໃຫ້ຄວາມຜິດພາດຂອງຂໍ້ມູນແມ່ນຫຼຸດລົງ
(MFTEC, 2001).

ຈາກການສຶກສາຂໍ້ມູນໃນເບື້ອງຕົ້ນ ພົບເຫັນວ່າບັນດາປະເທດ
ອາຊຽນທີ່ນຳໃຊ້ລະບົບແຈ້ງພາສີປະຕູດຽວແມ່ນມີປະໂຫຍດຢ່າງຫຼວງ
ຫຼາຍຕໍ່ກັບບັນດາຜູ້ປະກອບການເຊັ່ນ: ການສຶກສາຂອງ UNNExT
(2010) ພົບວ່າການນຳໃຊ້ລະບົບການຄ້າແບບບໍ່ນຳໃຊ້ເຈ້ຍໃນທ່າ
ເຮືອຄຣັງ (Port Klang) ຂອງມາເລເຊຍ. ຍ້ອນການອຳນວຍຄວາມ
ສະດວກຂອງລະບົບດັ່ງກ່າວເຮັດໃຫ້ໄລຍະເວລາທີ່ໃຊ້ທັງໝົດໃນການ
ນຳເຂົ້າ ຫຼື ສົ່ງອອກໄດ້ຫຼຸດລົງຈາກ 4 ວັນ ມາເປັນ 2 ວັນ. ນອກນັ້ນ
ຫຼາຍໆເອກະສານໄດ້ຮັບການປັບປຸງໃຫ້ ເປັນມາດຕະຖານໂດຍມີໂຄງ
ຮ່າງແບບດຽວກັນ, ອັດຕາຄວາມຜິດພາດຂອງເອກະສານຫຼຸດລົງຈາກ
40 ສ່ວນຮ້ອຍ ເຫຼືອພຽງ 5 ສ່ວນຮ້ອຍ; ໄລຍະເວລາໃນການດຳເນີນ
ເອກະສານຫຼຸດລົງຈາກເດີມທີ່ຕ້ອງໃຊ້ເວລາເຖິງ 12 ຊົ່ວໂມງ ໂດຍມີ
ພະນັກງານຮັບຜິດຊອບສອງຄົນ ເຫຼືອພຽງ 15 ນາທີດ້ວຍພະນັກງານ
ພຽງໜຶ່ງຄົນ. ພ້ອມກັນນັ້ນ, ຄວາມອາດສາມາດທາງດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ
ຂໍ້ມູນຂ່າວສານຂອງກຸ່ມຜູ້ປະກອບການໃນທ່າເຮືອດັ່ງ ກ່າວກໍໄດ້ເພີ່ມ
ຂຶ້ນຈາກ 40 ສ່ວນຮ້ອຍ ໃນປີ 1994 ເປັນ 99 ສ່ວນຮ້ອຍໃນປີ
2000.

ນອກຈາກນັ້ນ, UN/CEFACT (2005) ໄດ້ ປະເມີນກ່ຽວກັບ
ລະບົບ LNSW ໃນຫຼາຍໆປະເທດ ຊຶ່ງລວມທັງສິ່ງກະໂປ ພົບວ່າການ
ນຳໃຊ້ລະບົບ TradeNet ຂອງສິ່ງກະໂປໄດ້ຍົກປະສິດທິພາບຂອງ
ຂັ້ນຕອນທາງພາສີຢ່າງຫຼວງຫຼາຍໃນເວລານັ້ນລະບົບດັ່ງກ່າວໄດ້ນຳໃຊ້
ການຍື່ນເອກະສານແຈ້ງພາສີແບບບໍ່ໃຊ້ເຈ້ຍ (ແຕ່ຕ້ອງໄດ້ເກັບສະບັບ
ສຳເນົາໄວ້ໃນສຳນັກງານຂອງຜູ້ປະກອບການ) ແລະ ຂະຫຍາຍໄລຍະ
ເວລາການໃຫ້ບໍລິການ ຂຶ້ນຈາກເວລາລັດຖະການເປັນ 24 ຊົ່ວໂມງ.
ຜົນການສຶກສາໄດ້ພົບວ່າໄລຍະເວລາຂອງການດຳເນີນເອກະສານໄດ້
ຫຼຸດລົງຈາກ 4 ຊົ່ວໂມງເຫຼືອພຽງ 10 ນາທີ ແລະ ທີ່ສຳຄັນຄ່າທຳນຽມ
ໄດ້ຫຼຸດລົງຈາກ 10 ໂດລາ ເຫຼືອພຽງແຕ່ 3.30 ໂດລາເທົ່ານັ້ນ.
ນອກຈາກນັ້ນແລ້ວ, ຍັງມີຜົນກະທົບທີ່ເປັນດ້ານບວກຫຼາຍຢ່າງເຊັ່ນ:

ຜູ້ປະກອບການສາມາດເຂົ້າເຖິງຂໍ້ມູນຂ່າວສານໄດ້ຫຼາຍຂຶ້ນ ແລະ ພວກເຂົາກໍສາມາດປະຕິບັດຕາມລະບຽບການໄດ້ໃນລະດັບທີ່ດີຂຶ້ນ.

ໃນກໍລະນີສຶກສາ ຂອງອິນໂດເນເຊຍ, Mahadika, Suharyono, and Mawardi (2017) ໄດ້ສຶກສາກ່ຽວກັບຜົນກະທົບຂອງລະບົບ ແຈ້ງພາສີປະຕູດຽວຂອງ ອິນໂດເນເຊຍຕໍ່ການການໄຫຼວຽນເຂົ້າ ແລະ ອອກຂອງສິນຄ້າຢູ່ທີ່ທ່າເຮືອ ທັນຈັງ ເປີຣາກ ສະລາບາຢາ (Tanjung Perak Surabaya) ພົບວ່າການນໍາໃຊ້ລະບົບດັ່ງກ່າວເຮັດໃຫ້ຂັ້ນຕອນທາງພາສີຫຼຸດລົງ ແລະ ໄວຂຶ້ນ. ບົດສຶກສາດັ່ງກ່າວໄດ້ສໍາພາດບັນດາຜູ້ປະກອບການເຊິ່ງໜຶ່ງໃນຜູ້ຮ່ວມສໍາພາດໄດ້ແລກປ່ຽນວ່າ ຫຼັງຈາກນໍາໃຊ້ລະບົບດັ່ງກ່າວ ໄລຍະການດໍາເນີນເອກະສານແມ່ນຫຼຸດລົງຈາກ 3 ວັນເຫຼືອພຽງແຕ່ວັນດຽວ.

ພາຍຫຼັງທີ່ບໍ່ທວນຫຼາຍກໍລະນີສຶກສາໃນປະເທດອາຊຽນສາມາດເຫັນໄດ້ຢ່າງຊັດເຈນວ່າການນໍາໃຊ້ລະບົບການຄ້າແບບບໍ່ນໍາໃຊ້ເຈ້ຍ ແມ່ນມີຜົນປະໂຫຍດຢ່າງໃຫຍ່ຫຼວງແກ່ຜູ້ປະກອບການ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຍັງມີບາງຂໍ້ສົງໄສໂດຍສະເພາະກ່ຽວກັບຄວາມພ້ອມທາງດ້ານເຕັກນິກ ແລະ ການເງິນຂອງຜູ້ປະກອບການຂະໜາດນ້ອຍໃນການເຂົ້າເຖິງ ແລະ ຍາດແຍ່ງເອົາຜົນປະໂຫຍດຈາກການນໍາໃຊ້ລະບົບດັ່ງກ່າວ ບັນຫາທີ່ກ່ຽວຂ້ອງນີ້ອາດຈະກາຍເປັນຂໍ້ເສຍປຽບໃຫ້ບັນດາທຸລະກິດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເປັນຕົ້ນແມ່ນການຫັນທຸກຂັ້ນຕອນຍື່ນເອກະສານທາງເອເລັກໂຕຣນິກ ແລະ ໃນທີ່ສຸດ ລະບົບດັ່ງກ່າວອາດສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ກັບຄວາມອາດສາມາດໃນການແຂ່ງຂັນຂອງຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດໃນຕະຫຼາດປາຍທາງ (UN/CEFACT, 2018).

ຈຸດປະສົງໃນການສຶກສາ

ສປປ ລາວ ຍັງຢູ່ໃນໄລຍະເລີ່ມຕົ້ນຂອງການຫັນເປັນດິຈິຕອນ ຍັງຕ້ອງການນະໂຍບາຍ ແລະ ນິຕິກຳເພື່ອສະໜັບສະໜູນ. ເນື່ອງຈາກສປປ ລາວ ບໍ່ອາດສາມາດປະຕິເສດຂະບວນການຫັນເປັນດິຈິຕອນ ແລະ ຫັນສະໄໝໄດ້, ທັງພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ ຈາເປັນຕ້ອງໄດ້ຮັບຮູ້ເຖິງຜົນປະໂຫຍດຂອງການຫັນເປັນທັນສະໄໝດັ່ງກ່າວ ພ້ອມທັງຕ້ອງການຄຳແນະນຳ ແລະ ນິຕິກຳສະເພາະ ເພື່ອເປັນຍຸດທະສາດຮ່ວມກັນ ແລະ ລວມເອົາທຸກພາກສ່ວນ ເພື່ອພັດທະນາວຽກງານຫັນເປັນທັນໄໝ, ການຄ້າທາງເອເລັກໂຕຣນິກ ແລະ ການແຈ້ງພາສີປະຕູດຽວທາງເອເລັກໂຕຣນິກ ຢ່າງທັນການ ແລະ ມີປະສິດທິພາບ. ທີ່ສຳຄັນໃນໄລຍະຜ່ານມາ ການສຶກສາທີ່ພິຈາລະນາເຖິງຜົນກະທົບຂອງລະບົບແຈ້ງພາສີປະຕູດຽວແຫ່ງຊາດຂອງ ສປປ ລາວ ຍັງມີຈຳກັດ, ດ້ວຍເຫດນັ້ນບົດສຶກສານີ້ ຈຶ່ງມີຈຸດປະສົງເພື່ອ:

- ເພື່ອເຂົ້າໃຈເຖິງບັນຫາຂອງປະສິດທິພາບການໃຫ້ບໍລິການໃນໄລຍະການດໍາເນີນການຂອງລະບົບແຈ້ງພາສີປະຕູດຽວແຫ່ງຊາດ ແລະ ກົນໄກອື່ນໆ ທີ່ຕິດພັນກັບລະບົບ;
- ເພື່ອສະເໜີແນະນາງານດ້ານນະໂຍບາຍເພື່ອຍົກລະດັບປະສິດທິພາບຂອງລະບົບແຈ້ງພາສີປະຕູດຽວແຫ່ງຊາດ.

ການອອກແບບບົດສຶກສາ

ການສຶກສານີ້ໄດ້ນໍາໃຊ້ວິທີການຄົ້ນຄ້ວາແບບຄຸນນະພາບ (Qualitative study design). ໂດຍອີງໃສ່ຂໍ້ມູນຈາກການສໍາພາດໂດຍນໍາໃຊ້ຄຳຖາມແບບເປີດ (In-depth interview) ເຊິ່ງເປັນຂໍ້ມູນຈາກຜູ້ນໍາໃນລະບົບແຈ້ງພາສີປະຕູດຽວການປຽບທຽບຂອງການນໍາໃຊ້ຂໍ້ມູນແບບຄຸນນະພາບ ຫຼື ກໍລະນີການສຶກສາບົດສໍາຫຼວດ. ຈຳນວນຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມໃນການສຶກສາຄັ້ງນີ້ແມ່ນມີຈຳນວນໜ້ອຍ ແຕ່ເປັນກຸ່ມຕົວຢ່າງທີ່ໄດ້ຂໍ້ມູນແບບເຈາະຈົງເມື່ອທຽບກັບການນໍາໃຊ້ຂໍ້ມູນສະຖິຕິ. ໄລຍະການລົງເກັບຂໍ້ມູນເລີ່ມແຕ່ເດືອນ ມິຖຸນາ ເຖິງ ສິງຫາ ປີ 2021, ໂດຍທຶມງານຄົ້ນຄ້ວາໄດ້ນໍາໃຊ້ການລົງເກັບຂໍ້ມູນຢູ່ພື້ນທີ່ຕົວຈິງ (Face-to-Face) ແລະ ຮູບແບບການປະຊຸມທາງໄກ.

ການເລືອກກຸ່ມຕົວຢ່າງ ແລະ ຂັ້ນຕອນການເກັບຂໍ້ມູນ

ແບບແຜນວິທີການເລືອກກຸ່ມຕົວຢ່າງ ຂອງການສຶກສາແບບຄຸນນະພາບ (Qualitative) ແມ່ນແຕກຕ່າງກັບວິທີການສຶກສາແບບປະລິມານ (Quantitative) ການສຶກສາແບບຄຸນນະພາບແມ່ນບໍ່ມີຈຳນວນກຸ່ມທີ່ແນ່ນອນ ໂດຍຕົວເລກຂອງກຸ່ມຕົວຢ່າງແມ່ນຂຶ້ນກັບຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ຈາກການສໍາພາດ. ໝາຍຄວາມວ່າການເກັບຂໍ້ມູນຖືວ່າສໍາເລັດຖ້າຫາກໄດ້ຮັບຂໍ້ມູນທີ່ຄ້າຍຄືກັນໃນການສໍາພາດ. ໃນການສໍາພາດຄັ້ງນີ້ໄດ້ສັງ ລວມຂໍ້ມູນ 18 ພາກສ່ວນຈາກບັນດາບໍລິສັດ ນໍາເຂົ້າຍານພາຫະນະ, ບໍລິສັດນໍາເຂົ້າສິ່ງອອກ, ບໍລິສັດຈັດຈໍາໜ່າຍ, ບໍລິສັດຂົນສົ່ງ, ແລະ ອື່ນໆ.

ຂອບເຂດການສຶກສາ

ການສຶກສານີ້ໄດ້ນໍາໃຊ້ນະຄອນຫລວງວຽງຈັນ, ສປປ ລາວ ເປັນກໍລະນີໃນການສຶກສາເຊິ່ງໄດ້ລວບລວມຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມທີ່ເປັນຄົນລາວ ຫຼື ຕ່າງປະເທດ ກ່ຽວຂ້ອງກັບລະບົບແຈ້ງພາສີປະຕູດຽວແຫ່ງຊາດ. ບົດສຶກສາສະບັບນີ້ໄດ້ລົງເລິກກ່ຽວກັບລະບົບແຈ້ງພາສີປະຕູດຽວແຫ່ງ

ຊາດພາຍໃຕ້ພາລະບົດບາດ ແລະ ໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບຂອງກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ.

ຜົນຂອງການສຶກສາ

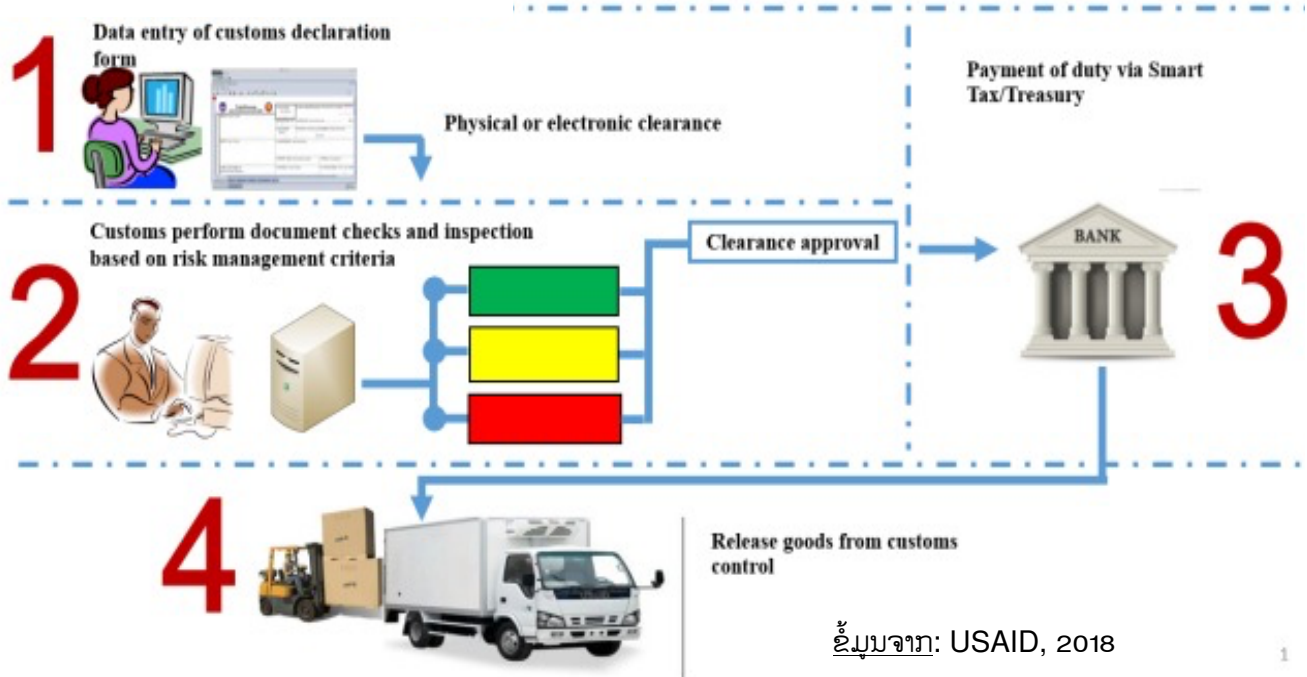
ຈາກ **ຮູບທີ 1** ໄດ້ໃຫ້ຮູ້ວ່າຂະບວນການແຈ້ງພາສີໃນລະບົບ LNSW ປະກອບດ້ວຍ 4 ຂັ້ນຕອນພື້ນຖານໄດ້ແກ່: 1. ການປ້ອນຂໍ້ມູນເຂົ້າໃນລະບົບມ 2. ການກວດກາເອກະສານກ່ຽວກັບພາສີ ແລະ ຂັ້ນຕອນການອະນຸມັດ (ໄລຍະເວລາຂຶ້ນກັບປະເພດສິນຄ້າ); 3. ການຊຳລະຄ່າທຳນຽມ ຜ່ານ Smart tax. 4. ການປ່ອຍສິນຄ້າ ເຊິ່ງເຫັນວ່າເປັນລະບົບທີ່ກະທັດຮັດ ແລະ ສະດວກສະບາຍ.

ຈາກການນຳໃຊ້ລະບົບແຈ້ງພາສີປະຕູດຽວແຫ່ງຊາດມີ 8 ບໍລິສັດເຫັນວ່າມີປະໂຫຍດ, ອີກ 7 ບໍລິສັດເຫັນວ່າດີຫຼາຍ ໂດຍສະເພາະ ແມ່ນການແຈ້ງພາສີຜ່ານລະບົບປະຕູດຽວແຫ່ງຊາດຊ່ວຍຫຼຸດຂັ້ນຕອນ ຂັ້ນຂອດການຍື່ນເອກະສານ, ຂະບວນການປະມວນເອກະສານ, ການປະມວນເອກະສານໃນເຄົາເຕີ້ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນການເດີນທາງໄປຫາພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ, ລະບົບສະດວກສະບາຍ, ແລະ ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງໄປຕື່ມຂໍ້ມູນຫຼາຍເທື່ອ.ນອກຈາກນັ້ນຜູ້ຕອບຄຳຖາມຍັງ ໄດ້ໃຫ້ຮູ້ວ່າລະບົບເອເລັກໂຕຣນິກຍັງໄດ້ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງກ່ຽວກັບເອກະສານສູນຫາຍ, ມີຄວາມປອດໃສໃນການພົວພັນລະຫວ່າງພາກລັດ ແລະ

ທຸລະກິດຫຼາຍກ່ວາເກົ່າ, ແລະ ຮັບປະກັນການເກັບພັນທະເຂົ້າພາກລັດໃຫ້ມີປະສິດຕິພາບຫລາຍຂຶ້ນ.

ເຖິງແມ່ນວ່າລະບົບນີ້ແມ່ນຢູ່ໃນຂັ້ນຕອນເລີ່ມຕົ້ນພາກທຸລະກິດຫຼາຍພາກສ່ວນໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມເຊື່ອໝັ້ນວ່າລະບົບນີ້ຈະຖືກພັດທະນາໃຫ້ດີຂຶ້ນໃນໄລຍະຍາວ. ໃນທາງກົງກັນຂ້າມມີພຽງ 3 ບໍລິສັດ ທີ່ມີປະສິບການນຳໃຊ້ທີ່ຫຍຸ້ງຍາກ. ເຖິງແມ່ນວ່າລະບົບແຈ້ງພາສີປະຕູດຽວແຫ່ງຊາດ ແມ່ນໄດ້ຖືກນຳໃຊ້ເປັນຢ່າງເປັນທາງການແລ້ວ ຜູ້ນຳໃຊ້ຕົວຈິງໄດ້ໃຫ້ຂໍ້ສັງເກດວ່າມີບາງຂັ້ນຕອນຍັງບໍ່ສາມາດປະຕິບັດແບບເອເລັກໂຕຣນິກ ໄດ້ທັງຫມົດຈຶ່ງຈຳເປັນຕ້ອງປະຕິບັດແບບເກົ່າຢູ່ ແລະ ບາງຂັ້ນຕອນທາງເຕັກນິກແມ່ນແທດເໝາະກັບການໃຊ້ລະບົບແບບເກົ່າຫຼາຍກ່ວາ. ໃນໄລຍະຜ່ານມາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດລະບົບແຈ້ງພາສີປະຕູດຽວແຫ່ງຊາດຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຜົນຮັບຢ່າງເຕັມສ່ວນເທື່ອ, ເນື່ອງຈາກບັນດາຂໍ້ຈຳກັດທີ່ເກີດຈາກ ລະບົບ ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງພາກທຸລະກິດຕໍ່ການໃຊ້ລະບົບດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງບໍ່ສາມາດລົບລ້າງລະບົບທີ່ໃຊ້ເຈ້ຍແບບ 100% ໄດ້. ການແຈ້ງພາສີແມ່ນສາມາດຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຜ່ານລະບົບ ASYCUDA, ໃນຂັ້ນຕອນນີ້ ຜູ້ແຈ້ງພາສີຈຳເປັນຕ້ອງສະແກນ, ອັບໂຫຼດພາຍເອກະສານ, ແລະ ພິມໃບແຈ້ງພາສີໃນຂັ້ນຕອນສຸດທ້າຍ. ສິ່ງທ້າທາຍຕົ້ນຕໍໃນປັດຈຸບັນແມ່ນກ່ຽວກັບການເຊື່ອມໂຍງລະຫວ່າງ ລະບົບແຈ້ງພາສີປະຕູດຽວແຫ່ງຊາດກັບລະບົບ e-CO.

ຮູບທີ 1: ຂະບວນການ ສາລັບການແຈ້ງພາສີ

ພາກທຸລະກິດ ຍັງຂາດຄວາມເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບລະບົບ ແລະ ກົນໄກຂອງລະບົບແຈ້ງພາສີປະຕູດຽວແຫ່ງຊາດ ໃນການເຊື່ອມຕໍ່ກັບ ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ. ນອກຈາກນີ້ຍັງມີບັນຫາປົກຄຸມອ່ອນທາງເຕັກນິກ ໃນການເຊື່ອມຕໍ່ກັບລະບົບທະນາຄານ ເພື່ອຊຳລະເງິນທາງເອເລັກໂຕຣນິກ, ບັນຫາອື່ນໆເຊັ່ນວ່າການຂາດນິຕິກຳຕິດພັດກັບການຄ້າເອເລັກໂຕຣນິກທີ່ເຊື່ອມໂຍງກັບບັນດາປະເທດສະມາຊິກອາຊຽນ ແລະ ການແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນເອເລັກໂຕຣນິກອື່ນໆຍັງຊັກຊ້າ. ກົດລະບຽບທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນຂ່າວສານກັບຕ່າງປະເທດລວມທັງປະເທດສະມາຊິກອາຊຽນຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຮັບການພັດທະນາ ແລະ ຝຶກອົບຮົມຢ່າງພຽງພໍ ໂດຍການຝຶກອົບຮົມທີ່ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຜ່ານມາຍັງເປັນລັກສະນະທົດສະດີຫລາຍກວ່າພາກປະຕິພັດຕົວຈິງໃຫ້ແກ່ພາກສ່ວນທຸລະກິດ.

“...ໃນຄວາມຄິດຂອງຂ້ອຍ, ລະບົບແຈ້ງພາສີປະຕູດຽວແຫ່ງຊາດ ແມ່ນລະບົບອັດຕະໂນມັດທີ່ຫຼຸດຜ່ອນດ້ານເວລາ, ຂະບວນການປະມວນເອກະສານ ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈງ່າຍ. ລັດຖະບານໄດ້ມີການຈັດການຝຶກອົບຮົມທີ່ສ້າງປະສິບການໃນການປະຕິບັດຕົວຈິງໃຫ້ຜູ້ໃຊ້ເປັນພື້ນຖານ...”
 ຕົວແທນຈາກບໍລິສັດຜູ້ນຳເຂົ້າ ຍານພາຫະນະ
 ເພດຊາຍ, ອາຍຸ 35 ປີ

“...ເປັນລະບົບອັດຕະໂນມັດທີ່ສົມບູນແບບ, ສ້າງຄວາມສະດວກສະບາຍຫຼາຍໃຫ້ແກ່ບໍລິສັດຂອງພວກເຮົາ ໂດຍທີ່ບໍ່ຕ້ອງເດີນທາງໄປສົ່ງເອກະສານຕາມສະຖານທີ່ຕ່າງໆ...”
 ຕົວແທນຈາກບໍລິສັດຜູ້ນຳເຂົ້າ / ບໍລິສັດຈັດຈຳໜ່າຍ
 ເພດຊາຍ, ອາຍຸ 27 ປີ

“...ການນຳໃຊ້ລະບົບແຈ້ງພາສີປະຕູດຽວແຫ່ງຊາດ ເຮັດໃຫ້ເກີດປະໂຫຍດໂດຍກົງຕໍ່ຜູ້ຊົມໃຊ້, ແຕ່ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມພວກເຮົາຄິດວ່າ ມັນບໍ່ງ່າຍໃນການນຳໃຊ້ລະບົບ ໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ. ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດເຂົ້າໃຈໃນການນຳໃຊ້ລະບົບທັງໝົດ ແລະ ຂະບວນການບາງຢ່າງທີ່ຈຳເປັນຕ້ອງກວດສອບດ້ວຍຕົວເອງ. ເຖິງວ່າຈະເຂົ້າຮ່ວມບັນດາໂຄງການຝຶກອົບຮົມຂອງລັດຖະບານກໍຕາມ, ແຕ່ຫຼາຍຂະບວນການຕ້ອງໄດ້ຮັບຄວາມກະຈ່າງແຈ້ງຕື່ມອີກ...”
 ຕົວແທນຈາກບໍລິສັດຂົນສົ່ງ
 ເພດຍິງ, ອາຍຸ 29 ປີ

“... ໃນໄລຍະຜ່ານມາພວກເຮົາກໍ່ມີໂອກາດເຂົ້າຮ່ວມຝຶກອົບຮົມຫຼາຍເທື່ອແຕ່ສ່ວນຫຼາຍຍັງມີລັກສະນະເປັນຮູບແບບທົດສະດີຍັງຂາດພາກປະຕິບັດ ທີ່ສາມາດຕໍ່ຍອດໄດ້ ...”
 ຕົວແທນຈາກບໍລິສັດຜູ້ນຳເຂົ້າ / ບໍລິສັດຈັດຈຳໜ່າຍ
 ເພດຊາຍ, ອາຍຸ 37 ປີ

ການສຶກສາຍັງຊື່ໃຫ້ເຫັນວ່າ ລະບົບແຈ້ງພາສີປະຕູດຽວແຫ່ງຊາດ ເຮັດໃຫ້ການຊຳລະເງິນມີຄວາມສະດວກຂຶ້ນ, ແຕ່ວ່າຄ່າທຳນຽມໃນການໃຊ້ບໍລິການແມ່ນບໍ່ໄດ້ຫຼຸດລົງພໍທີ່ໃດ. ບາງບໍລິສັດໃຫ້ຮູ້ວ່າ ຄ່າທຳນຽມໃນການດຳເນີນການ ພາຍໃຕ້ລະບົບແຈ້ງພາສີປະຕູດຽວແຫ່ງຊາດນັ້ນ ແມ່ນເພີ່ມຂຶ້ນເລັກໜ້ອຍທຽບໃສ່ການນຳໃຊ້ແບບເກົ່າ ຊຶ່ງຄ່າທຳນຽມຂອງການບໍລິການຂອງລະບົບແຈ້ງພາສີປະຕູດຽວແຫ່ງຊາດ ປະກອບມີຄ່າທຳນຽມໃນການດຳເນີນການ ແລະ ຄ່າໂອນເງິນຈ່າຍຄ່າທຳນຽມຕ່າງໆ.

“...ເຖິງແມ່ນວ່າການນຳໃຊ້ ລະບົບແຈ້ງພາສີປະຕູດຽວແຫ່ງຊາດ ຈະສະຫນອງວິທີການທີ່ສະດວກກວ່າໃນເງື່ອນໄຂຂອງການນຳເຂົ້າ ແລະ ສິ່ງອອກ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພວກເຮົາບໍ່ຄິດວ່າ ລະບົບແຈ້ງພາສີປະຕູດຽວແຫ່ງຊາດ ຄ່າບໍລິການໜ້ອຍກວ່າເມື່ອປຽບທຽບກັບລະບົບທີ່ນຳໃຊ້ຜ່ານມາ. ພາຍໃຕ້ ລະບົບນີ້ຍັງມີການດຳເນີນການ ແລະ ຄ່າທຳນຽມທະນາຄານ...”
 ຕາງໜ້າຈາກບໍລິສັດສົ່ງອອກ
 ເພດຊາຍ, ອາຍຸ 40 ປີ

“...ກ່ອນລະບົບແຈ້ງແຫ່ງຊາດ, ພວກເຮົາຈ່າຍ 130,000 ກີບ ສຳລັບຂະບວນການໃນການໃຊ້ບໍລິການການນຳເຂົ້າ, ຫຼັງທີ່ໄດ້ມີການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຂອງລະບົບແຈ້ງພາສີປະຕູດຽວແຫ່ງຊາດ, ຂະບວນຄ່າທຳນຽມເພີ່ມຂຶ້ນ 150,000 ກີບ...”
 ຕົວແທນຈາກບໍລິສັດຂົນສົ່ງ / ແລ່ນເອກະສານ
 ເພດຊາຍ, ອາຍຸ 30 ປີ

ຈາກຜົນການສຳພາດເຫັນວ່າລະບົບແຈ້ງພາສີປະຕູດຽວແຫ່ງຊາດ ເປັນລະບົບທີ່ດີ ແລະ ສະດວກສະບາຍ, ຫຼຸດຜ່ອນເວລາໃນການຮັບ ແລະ ສົ່ງເອກະສານ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຍັງມີບາງບ່ອນທີ່ຕ້ອງປັບປຸງ ເປັນຕົ້ນແມ່ນສິ່ງອ່ານວຍຄວາມສະດວກສຳລັບຜູ້ມາໃຊ້ບໍລິການ ໄດ້ແກ່: ຄອມພິວເຕີ, ເຄື່ອງພິມເອກະສານ, ແຜ່ນລາຍເຊັ່ນເອເລັກໂຕຣນິກ, ເຄື່ອງອັດເອກະສານ ແລະ ອື່ນໆ ຢູ່ຈຸດແຈ້ງສິນຄ້າຍັງບໍ່ພຽງພໍ ເຮັດໃຫ້ບໍລິການຊັກຊ້າ.

ຜູ້ນຳໃຊ້ຫຼາຍຄົນເວົ້າວ່າລະບົບນັ້ນຖືກພັດທະນາມາດີ ແຕ່ຜູ້ນຳໃຊ້ຈຳນວນໜຶ່ງໃຊ້ງານບໍ່ໄດ້ດີເນື່ອງຈາກຂາດຄວາມຮູ້ໃນການນຳໃຊ້ພື້ນຖານ ຂາດຄວາມຊຳນານ ແລະ ປະສິບການໃນການນຳໃຊ້ລະບົບບໍລິການປະຕູດຽວ. ການປ້ອນຂໍ້ມູນບາງຢ່າງຍັງຊ້າຊ້ອນ ແລະ ຍັງຕ້ອງນຳໃຊ້ຄູ່ມືໃນການດຳເນີນການຂັ້ນສຸດທ້າຍ, ຍິ່ງໄປກວ່ານີ້ໃນບາງກໍລະນີພະນັກງານຂອງບໍລິສັດຕ້ອງຍື່ນເອກະສານຫຼັງຈາກສິນຄ້າຮອດແລ້ວດ້ວຍຕົນເອງສິ່ງຜິດໃຫ້ເວລາການດຳເນີນງານສູງກວ່າລະບົບແບບປົກກະຕິ.

ສະຫຼຸບຜົນການສຶກສາ

ແນວຄິດທີ່ຈະນຳໃຊ້ ລະບົບແຈ້ງພາສີປະຕູດຽວແຫ່ງຊາດ ແມ່ນໄດ້ມີການກະກຽມມາຕັ້ງແຕ່ປີ 2013 ເຊິ່ງໄດ້ມີການ ຮ່ວມມື ລະຫວ່າງພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ. ຫຼັງຈາກນັ້ນໃນປີ 2015, ກະຊວງການເງິນ ກໍໄດ້ອອກຂໍ້ຕົກລົງວ່າດ້ວຍການ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວສຳລັບພັດທະນາ, ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ດຳເນີນງານ ລະບົບແຈ້ງພາສີປະຕູດຽວ. ການພັດທະນາລະບົບແຈ້ງພາສີປະຕູດຽວແຫ່ງຊາດແມ່ນສອດຄ່ອງກັບລະບົບປະຕູດຽວຂອງບັນດາປະເທດສະມາຊິກອາຊຽນທີ່ເຮັດໃຫ້ທຸກປະເທດໃນອາຊຽນ ສາມາດແບ່ງປັນຂໍ້ມູນນຳກັນໄດ້. ເຖິງແມ່ນວ່າລະບົບລະບົບແຈ້ງພາສີປະຕູດຽວແຫ່ງຊາດເປັນລະບົບໃໝ່ທີ່ໄດ້ຫັນເປັນທັນສະໄໝ ແລະ ມີຫຼາຍຫົວ ໜ່ວຍທຸລະກິດທີ່ໄດ້ຫັນມານຳໃຊ້ລະບົບນີ້ໃນການນຳເຂົ້າ ແລະ ສົ່ງອອກສິນຄ້າຫຼາຍຂຶ້ນໃນປັດຈຸບັນແຕ່ການນຳໃຊ້ລະບົບດັ່ງກ່າວໃນໄລຍະຜ່ານມາແມ່ນເຫັນວ່າຍັງບໍ່ທັນສູງເທົ່າທີ່ຄວນໃນກຸ່ມທຸ

ລະກິດນຳເຂົ້າ-ສົ່ງອອກຂອງປະເທດ. ອີງໃສ່ວິທີວິທະຍາແບບຄຸນນະພາບ (Qualitative) ໂດຍການສຳພາດ ບໍລິສັດນຳເຂົ້າ-ສົ່ງ ອອກ ສັງລວມໄດ້ວ່າການນຳໃຊ້ລະບົບແຈ້ງພາສີປະຕູດຽວແຫ່ງຊາດ ສາມາດບັນລຸເປົ້າໝາຍ ແລະ ຄວາມຄາດຫວັງເບື້ອງຕົ້ນ ເຊິ່ງຍອມຮັບວ່າລະບົບສາມາດອຳນວຍຄວາມສະດວກໃນ ການແຈ້ງສິນຄ້າ, ຍົກລະດັບຄວາມໝັ້ນໃຈໃນການນຳສົ່ງເອກະສານ ແລະ ຕິດຕາມກວດກາ, ສ້າງເງື່ອນໄຂທີ່ສະດວກໃນການບໍລິການ, ແລະ ຮັບປະກັນການເກັບພັນທະເຂົ້າພາກລັດຢ່າງມີລະບົບ. ຢ່າງໃດກໍຕາມພາກທຸລະກິດຍັງຂາດຄວາມເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບລະບົບ ແລະ ກົນໄກຂອງລະບົບແຈ້ງພາສີປະຕູດຽວແຫ່ງຊາດໃນການເຊື່ອມຕໍ່ກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງນອກຈາກນີ້ຍັງມີບັນຫາປົກຄ້ອຍທາງເຕັກນິກທີ່ກເກີດຂຶ້ນໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດທີ່ເຮັດໃຫ້ໄລຍະເວລາມີການຊັກຊ້າ. ການສະເໜີແນະທາງວິຊາການປະກອບສ່ວນເພື່ອຍົກລະດັບປະສິດທິພາບຂອງລະບົບແຈ້ງພາສີປະຕູດຽວແຫ່ງຊາດແມ່ນໄດ້ອະທິບາຍໃນພາກ ສຸດທ້າຍລຸ່ມນີ້.

ຂໍ້ແນະນຳໃນດ້ານນະໂຍບາຍ

ໄລຍະສັ້ນ

- ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການຝຶກອົບຮົມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງຄວນທີ່ໄດ້ສ້າງລະຫວ່າງພາກລັດ ແລະ ຜູ້ປະກອບການໃຫ້ສາມາດນຳໃຊ້ລະບົບດີຂຶ້ນ. ນອກຈາກນັ້ນຍັງຈຳເປັນຈະຕ້ອງມີການພັດທະນາຫຼັກສູດສຳລັບແຕ່ລະພາກສ່ວນທີ່ນຳໃຊ້ ລະບົບແຈ້ງພາສີປະຕູດຽວແຫ່ງຊາດ ເຊັ່ນ: ວິຊາການດ້ານຄອມພິວເຕີ, ຜູ້ບໍລິຫານລະບົບ, ພະນັກງານສະໜອງຂໍ້ມູນ, ແລະ ພາກສ່ວນທຸລະກິດ;
- ແລກປ່ຽນບົດຮຽນກັບບັນດາປະເທດທີ່ ມີຄວາມກ້າວໜ້າ ແລະ ປະສິດຜົນສຳເລັດໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ລະບົບແຈ້ງພາສີປະຕູດຽວແຫ່ງຊາດ ໃນພາກພື້ນ ໄດ້ແກ່ ປະເທດໄທ, ຫວຽດນາມ, ສິງກະໂປ ແລະ ຍີ່ປຸ່ນ.

ໄລຍະຍາວ

- ສ້າງຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະ ສ້າງແຮງຈູງໃຈໃນການນຳໃຊ້ລະບົບແຈ້ງພາສີປະຕູດຽວແຫ່ງຊາດ, ການບໍລິການຄ່າທຳນຽມຄວນຮັກສາໃນລະດັບລາຄາເໝາະສົມ ພ້ອມທັງໃຫ້ສາມາດຊຳລະໃນຄັ້ງດຽວໃຫ້ເປັນທຸລະກຳດຽວ;
- ຮັບປະກັນໃຫ້ລະບົບຕ້ອງມີສະຖຽນຂຶ້ນ ແລະ ການເຂົ້າເຖິງຂໍ້ມູນທີ່ງ່າຍດາຍຈາກຜູ້ຊົມໃຊ້, ຮັບປະກັນການສະໜອງອຸປະກອນທີ່ຈຳເປັນໃຫ້ຢູ່ຈຸດບໍລິການໃຫ້ພຽງພໍເຊັ່ນ: ຄອມພິວເຕີ, ເຄື່ອງພິມເອກະສານ, ອິນເຕີເນັດ, ເຄື່ອງສຳເນົາເອກະສານ ແລະ ອື່ນໆ;
- ໃນກໍລະນີຍັງມີບັນຫາດ້ານເຕັກນິກ ຫຼື ລະບົບແຈ້ງບັນຊີແຫ່ງຊາດຂັດຂ້ອງ, ຄວນຈະມີພະນະງານຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ມີມາດຕະການຊິດເຊີຍຄ່າເສຍໂອກາດທີ່ເໝາະສົມ;
- ການເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນຂ່າວສານກ່ຽວກັບລະບົບປະຕູດຽວແຫ່ງຊາດຄວນໃຫ້ມີຄວາມຫຼາກຫຼາຍຂຶ້ນຕື່ມເຊັ່ນ:
 - ສ້າງສິ່ງພິມ, ປ້າຍໂຄສະນາ ແລະ ວິດີໂອຢູ່ໃນເວັບໄຊທ໌ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງລະບົບແຈ້ງພາສີປະຕູດຽວແຫ່ງຊາດ;
 - ໂຄສະນາແນະນຳວິທີນຳໃຊ້ຜ່ານສື່ອອນໄລ ເຊັ່ນ: Facebook, Instagram, LinkedIn ແລະ ອື່ນໆ;
 - ມີການສົ່ງໂຄສະນາ ແລະ ແນະນຳວິທີໃຊ້ຜ່ານທາງ ຂໍ້ຄວາມທາງມິຕິ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ການນຳໃຊ້ LNSW ມີການຮັບຮູ້ໃນວົງກ້ວາງຂຶ້ນຕື່ມ.

ເອກະສານອ້າງອີງ

Mahadika, D., Suharyono, S., & Mawardi, M. K. (2017). Peran Indonesia National. single Window.(insw).terhadap Penanganan. barang. impor (Studi. kasus. pada. pt. Otsuka Indonesia. malang). Jurnal Administrasi Bisnis, 42(1), 46-55.

LNSW. (2021). *Definition & Objectives*. Lao National Single Window. <https://www.laonsw.net/web/epermit/sv2/definition-objectives>

MOF. (2015). *Agreement on the Implementation and Activities of the Development and Operation of the Lao National*

Single Window system (LNSW). Vientiane Laos: Ministry of Finance

MFTEC. (2001). *Paperless Trading, Benefit to APEC*. Commonwealth of Australia.

UN/CEFACT. (2005). *Case studies on implementing a Single Window to enhance the efficient exchange of information between trade and government*.

UN/CEFACT. (2018). *White Paper on Paperless Trade*. White Paper.

WEF. (2017). *Trading, Paperless, How Does It Impact the Trade System*. Paper presented at the World Economic Forum.

MEKONG
INSTITUTE

